

[Alfred Bøgh.]

vægt på at der også i den givne situation skulle blive en mulighed for at få gennemført?

Weikop: Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde igen her, at vi ikke havde haft noget konkret forslag. Jeg forstår ærlig talt ikke det ærede medlems tanke med fremdeles at fremsætte denne påstand. Den højtærede minister sagde for et øjeblik siden, at det måtte da være helt klart for oppositionen, at ministeren ikke kunne love noget fremover. Man måtte se på det til foråret. Den højtærede minister kunne ikke nu love nedsættelse af de direkte skatter; det var noget, vi måtte forhandle om, når situationen var der. Det er vist rigtigt forstået. Når den højtærede minister siger, at det må vi forhandle om til sin tid, er det da helt naturligt, at vi stiller dette positive forslag, idet vi siger: ja men vi ønsker gerne at forhandle om det i et udvalg, eller på hvilken måde vi kan gøre det, allerede nu, og så stiller vi det forslag, som formentlig også er positivt, at udsætte gennemførelsen af disse afgifter. Jeg tror derfor ikke, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen rigtig kan få sammenhæng i tingene, og det kan jeg godt forstå, for det er også vanskeligt at påstå, at der har været forhandlingsvenlighed fra hans side, når der ikke fandtes noget som helst af det, og den højtærede finansminister kan vel egentlig ikke fortænke os i, at vi mener, at én fugl i hånden er bedre end 10 på taget.

Den højtærede finansminister sagde: jeg arbejder selv med spørgsmålet om en opsparing og disse andre meget vigtige ting; og det kan man selvfølgelig kun glæde sig over. Men hele dette opsparingsproblem er jo ikke pludselig opstået i forbindelse med disse love; det har været der hele tiden, og man har også hele tiden vidst, at vi fra konservativ side lagde afgørende vægt på løsningen af det. Derfor kan man vel ikke fortænke os i, at vi siger: skal vi nu ikke hellere udskyde afgørelsen og tage en saglig forhandling om disse problemer? Men så kommer vi til det, som jeg synes er kernepunktet i det: er det forsvarligt at udsætte det?

Den højtærede finansminister har jo ikke

bestridt, at det, der højst kan være tale om at få ind ved disse afgiftslove, vil være ca. 60 mill. kr. indtil 1. april. Man kan måske sige, at det bliver 65 mill., eller hvad ved jeg, men lad os sige, som jeg har sagt, en halv snes millioner om måneden. Vil man virkelig påstå, at det er af afgørende betydning for statens økonomiske stilling eller for valutastillingen med 10 mill. kr. om måneden? Ville det være uforsvarligt, om man ikke opkrævede disse penge i 5-6 måneder? Jeg hørte udmærket godt, at det ærede medlem hr. Aage Fogh tillagde 10 mill. kr. om måneden eller 50-60 mill. kr. på 5-6 måneder en kolossal betydning. Han mente, det stivede valutakassen af; han mente, at det hæmmede forbruget. Ja men, hvis jeg må have lov til at sige det, det er jo småpenge, når man tænker på, at hele vor import er på godt en halv snes milliarder.

Jeg tror, at det ærede medlem hr. Aage Fogh tillægger dette alt for stor betydning. Hvis det kun er en kortvarig udsættelse, som vi foreslår, kan jeg slet ikke forstå det ærede medlem hr. Aage Foghs stilling, for jeg har altid hørt, at det radikale parti er den varmeste tilhænger af samordning af tingene. Hvad jeg har hørt af taler om samordning af den tidligere minister hr. Bertel Dahlgaard, af den nuværende økonomiminister hr. Kjeld Philip og af det ærede medlem hr. Aage Fogh, kunne der skrives mange sider om. Men når man nu står over for en samordning af afgifter, besparelser og opsparing på en rimelig måde, så er det ærede medlem hr. Aage Fogh ikke med. Det ærede medlem og hans parti er ellers ikke ukendt med at sige: vi vil afvente resultaterne af en forhandling, før vi tager stilling i meget vigtige spørgsmål. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Aage Fogh, hvis han og hans parti har nogen indflydelse i regeringen, skulle tage tanken om en samordning af disse ting på en rimelig måde op. Indtil nu forekommer det mig, at det radikale parti i denne sag kun har ydet én indsats, nemlig den at sørge for, at afgiften på det stærke øl ikke blev nedsat. For mig står det sådan, at med det, der er sagt her, har det radikale parti ikke søgt at være det, som de så tit ønsker at være: en formidlende faktor, men lige det modsatte, og jeg må